

Kada govorimo o svecima, rijetko razmišljamo o braći i sestrama, posebice blizancima, koji su proglašeni svetima. Jedan primjer takvog odgoja u Božjoj milosti, doveo je do svetosti brata i sestru, Benedikta i Skolastiku. Pri porodu im umire majka, a odgoj malene djevojčice preuzimaju časne sestre u samostanu.

Benedikt odlazi u muški samostan, odmah kraj samostana svoje sestre. Osniva red benediktinaca, a ona red benediktinki. O svetoj Skolastici najviše doznajemo iz knjige Dijaloga, svetoga Grgura Velikoga, pape (590-604). Rođena je 480. godine u Nursiji, i od djetinjstva posvećena Bogu kao djevica, živjela je skromno i pobožno, ponizno i šutljivo. U početku je živjela kao pustinjakinja, a sav njen život bio je molitva i razgovor s Bogom. Svoga brata vidala je samo jedanput na godinu, jer su im to zabranjivala stroga redovnička pravila. Taj jedan dragocjeni dan proveli bi u razgovoru o duhovnim stvarima, o Bogu i o radostima nebeskog života. Njihov posljednji susret Skolastika je pokušala produžiti, pa je zamolila brata da ostane kod nje cijelu noć. Opslužujući pravila, on nije želio na to pristati. Potom je ona, kako priča kaže, zamolila Boga za tu uslugu, i on ju je uslišio. Tu večer kad je Benedikt trebao krenuti sa svojom pratnjom kući, spustila se takva kiša i nevrijeme, da je ipak ostao kod sestre. Tri dana poslije, 547. godine, Benedikt je imao viđenje bijele golubice koja leti ka nebu. Bila je to duša njegove sestre. On se obradova tolikoj milosti od Boga, te posla svoju braću po tijelo svoje sestre, koju sahrani u samostanu Monte Cassino, u grobu koji je za sebe pripremio. Na njemu i danas piše;

„Bendikt i Skolastika došli su na zemlju jednim porodom, bili su odani Bogu jednom pobožnošću i ovaj ih jedan grob čuva.“

[dressup games](#)   [fight games](#)   [battle games](#)